

L'H

escola
catalònia

Salutació

2

Ara que és el moment d'escriure quatre ratlles, em vénen al cap un munt de pensaments i sensacions que m'agradaria compartir amb tots vosaltres: alumnat, professorat, personal d'administració i serveis....

Tot un cúmul de circumstàncies han fet que jo hagi estat directora del CFA Catalunya el present curs així com, si res greu no ho impedeix, ho seré també els propers quatre anys.

Enguany, dirigir el centre ha suposat un repte molt gran per a mi. Un repte i una oportunitat per endegar aquest projecte que fem possible entre tots. Us agraeixo el vostre suport, la vostra actitud i les mostres de confiança que m'heu donat, en tot moment, al llarg d'aquest periple.

Molts dels alumnes no continuareu al centre l'any vinent. Ja heu aconseguit el vostre propòsit, la vostra certificació o el vostre títol. Us desitgem de tot cor que els vents us siguin favorables i que reeixiu en tot allò que us proposeu.

Altres, en canvi, romandreu a l'escola i seguireu amb la formació que heu iniciat. Dir-vos que continuarem fent el possible perquè, d'una banda, milloreu en els coneixements i en els aprenentatges, i de l'altra, hi trobeu el caliu necessari per tirar sempre endavant.

I finalment un consell: Gaudiu de la revista.

Bones vacances

Dolors Pijuan

ACTIVITATS DEL CURS 2015-16

- Cinema : “La chica danesa”. (Octubre 2015)
- Conferència inaugural: “100 anys d’història de la nostra ciutat”. A càrrec de Jaume Botey i Joan Camós. (4-11-15)

3

- Festa de Nadal - Final de trimestre (17- 12- 15)

- Sortida al Saló de l’Ensenyament. (Febrer)
- Dia de la Dona: Auditori Barradas . Conferència sobre La violència masclista a càrrec de Rubén Sánchez, Audició musical i Xocolatada. (8-03-16)
- Cinema en versió original en anglès. (Abril 2016)
- Certamen literari de Sant Jordi. (21-04-16)

- Ruta guiada per Barcelona en anglès. (29/04/2016)
- Ruta guiada per l’Hospitalet. (Maig 2016)
- Visita al Museu Marítim de Barcelona. (18-05-16)
- Festa de Cloenda de Final de Curs.

TEXTOS SELECCIONATS DEL CERTAMEN LITERARI

4

HORARI	CURSOS	ALUMNE	TÍTOL
M A T Í	Català 2	M ^a Dolores Gómez	Abans i Ara
		Liz Landa Ríos	Si jo fos un ocell
	Informàtica COMP. Inicial	Jesús ArnuelosArgensola	Abans i Ara
		Matilde Segú Ortiz	Diada de Sant Jordi
	COMPETIC 1	Elena Perea	Les Roses
	COMPETIC 2	Teresa Dauí	Nostàlgia
		Susana Espada	Poesia
	COMPETIC 3	Aurelio Bueno	Abans i Ara
	Anglès 1	Joan Ramón	Why?
	Anglès 2	Paz Garcia	Freetopic
		Silvia	A Dream
	GES Nivell 1	Mercedes Rodríguez	FreeTopic
		M ^a Edith Silva	Abans i Ara
		Bryan Ospina	Destí
T A R D A	Instrumental III	Dimitri Palahnyuk	L'amor
		Belén Martínez	Primaveres Eternes
	Anglès 1	Richar Domínguez	Els meus sentiments
		Marta García	La rosa i el llibre
	Anglès 2	Anabel Durán	Explanation of a proverb
		Esther Martínez	Explanation of a proverb
	Anglès 3	Jose Luís Guerrero	Sant Jordi, a spring festival
		Ana Morato	Itrains
	GES Nivell 1	Cristina Herrero	Things
		Laura Durán	Flowers
	GES Nivell 2	Kevin Patón	L'amor de Sant Jordi
		Cristina Alonso	Abans i ara
	CAM	Alejandro Celada	Poema
		Jennifer Amaya	La por
	Català 1	Nuria León	El més semblant a mi
		Andrea Cubillos	Va per tú!
	Català 2	María Sánchez	T'estimo molt!
		José Palma	L'amor és poesia
		Sebastián Barona	Un café
	Català 3	Encarna Rodríguez	Per a un Àngel que està al cel
		Núria Páez	Si jo fos
	Accés Grau Superior	Antonia Olaya	Ves on et porti el cor
		M ^a Teresa Casas	La mort no arriba
	Accés Majors de 25 anys	César Rodríguez	Sant Jordi
		Contxi Sánchez	Records de pluja
		M ^a Àngels Marín	Totajudant a recordar

Si jo fos

Si jo fos un ocell
Tindria grans ales
I cada nit, volaria lluny
Travessant l'oceà
Fins arribar a la meva terra
Per abraçar a la meva mare
Parlaríem per hores
Veuria al meu pare
I algunes nits als meus germans
Si jo fos un ocell
Volaria pels camps
Gaudint l'olor de les flors
I abans de la matinada
M'acomiadaria de la meva mare
I volaria creuant la mar
Per tornar amb el meu amor
I despertar al matí al seu costat.

ABANS-ARA

Abans de despertar escolto les campanades de la catedral, semblen un cant al començament del nou dia, tanco els ulls i respiro l'aire embriagat de tarongina.

Camino pels carrers entrecreuat del barri antic de la meva ciutat i vaig contemplant el dia a dia de la ciutat.

Al mercat s'escolten els botiguers oferint tots els seus productes, peix, carn, fruita, nois venent pollets de color blau, ninots nedadors que mouen els seus braços en donar-li corda i neden de veritat a l'aigua.

Sortim del mercat, caminem cap a casa, els carrers són empedrats, totes les cases vestides de blanc donen un aire de frescor, se sent la calor de l'estiu des del matí.

Avui tots els cosins anem a casa dels avis.

Una casa gran de dues plantes, l'habitatge està al voltant d'un pati lluminós, ple de flors, té un pou d'aigua gelada i que s'utilitza per regar les plantes. Al terrat hi ha una piscina de plàstic o ens vam banyar tots els cosins.

És màgic traslladar-se a l'abans d'allí.

Ara em llevo també amb un cant dolç i un petó molt tendre del meu petit.

Ell és el que dóna sentit a tot.

Després de l'esmorzar comença un dia d'aventures.

El dia a dia de vegades és pesat i rutinari però s'oblida amb un "mami t'estimo molt".

Des de ben aviat comença la cursa cap al col·legi, tornem de nou a la carrera per menjar i a la tarda de nou a l'escola.

A la tarda arriba el nostre moment per gaudir del parc, veure una pel·lícula o inventar alguna cosa que fer, fins a l'hora del bany. Després un bon sopar i a descansar.

Bona nit mami!

ABANS I ARA

Hi ha gent de vint-i pocs anys que en saben més que jo quan tenia la seva edat i que sabran més que jo quan tinguin la meua. Estar amb ells em resulta estimulante perquè em donen canya i m'obliguen a treballar dur per seguir el seu ritme.

7

Tot va començar amb la irrupció de la vida i la seva evolució fins l'arribada de l'Homo Sapiens. Des d'aleshores tot ha sigut un repte a la supervivència, van aprendre a sobreviure, a relacionar-se, i els canvis tan importants que es van produir a les primeres societats humanes van provocar la dedicació de més temps a l'aprenentatge i va començar un llarg camí cap a la intel·ligència.

Han passat canvis climàtics, eres, segles, esdeveniments de la història ... i sobre tot el desenvolupament i la utilització de l'eina del cervell, per fer front al repte del canvi. La història de l'evolució humana és el resultat de la nostra necessitat de controlar cada cop més territori i més recursos. Això és el que ens mou, és el que ens ha fet desenvolupar la nostra intel·ligència operativa que ens empeny a aplicar tot el que descobrim.

I ara què? ...L'Homo Sapiens està condemnat a destruir tot allò que toca? Nosaltres hem creat la cultura, però hem arribat a un punt que ella ens crea a nosaltres. Creences, cultures, seleccions tècniques (substitutes de la selecció natural de les espècies) ens fan reflexionar sobre el tipus d'evolució que necessitem.

La capacitat d'adaptació dels humans sembla no tenir límits i això dóna el marge de la possibilitat de controlar la dinàmica de la història.

Els Homo Sapiens actuals tenim el cap ple de sentiments, il·lusions i de vegades es troben o no, i altres vegades col·lisionen entrant en conflicte.

Pas a pas ens guanya l'edat i ens omple de dubtes, temors... però el més important és dedicar a la vida abans, ara i sempre dos o tres segons de tendresa.

Jesús Arnuelos

Competic Inicial

Diada Sant Jordi 2016

8 Festa molt important per Catalunya que des de fa molts anys tots disfrutem tant els que vivim a Catalunya com els forasters que ens visiten i participen amb les nostres tradicions.

Fa molts anys la història ens explica que hi havia un cavaller que va voler salvar un poble en el que hi havia un drac que tenia atemorit als habitants i que un pare va oferir a la seva filla.

El cavaller va lluitar amb el drac, el va ferir i amb la sang vermella va sortir una rosa que va oferir a la donzella, ella amb agraïment li va oferir un llibre, tradició que fins a la data es continua.

Fa goig veure els vianants passejant i disfrutant d'aquesta festivitat que per orgull pels catalans ha traspassat fronteres.

Matilde Segú
Competic inicial

SANT JORDI 2016

*Un poema vull escriure,
per aquella gent que encara no el coneix,
i és que com a patró de la comunitat
Sant Jordi va triomfar.*

9

*Vaig a resumir la seva llegenda,
perquè sinó es massa extensa.*

*Hi havia tot un poble,
que vivia amb por per una raó.
I és que un drac amenaçava,
en menjar-se als habitants per saciar-se.*

*Però un dia va tocar a la princesa,
ser l'escollida per a la bèstia.*

*Solcant els vents amb el seu cavall,
arriba Sant Jordi molt ben plantat.
Qui salva a la princesa i als habitants,
del monstre a qui temien tant.*

*Del bassal de sang del animal caigut,
un rosset va ser nascut.*

*Sant Jordi va agafar la rosa més maca,
per a la seva princesa enamorada.
Qui li va fer una gran abraçada,
per haver-la salvada de la bèstia malvada.*

*I es així com a cada 23 d'Abril a Catalunya,
entre roses i llibres és recordat qui un dia el poble va salvar*

**SUSANA ESPADA
COMPETIC 2 MATÍ**

Nostàlgia

És la Diada de Sant Jordi. Per a ells, és un dia molt especial.

Com cada any, han sortit a passejar pels carrers de la ciutat, tan plens de gent. I s'han aturat a les paradetes de llibres, buscant el llibre i l'autor que els hi agrada, i gaudeixen admirat les roses, tan maques, tan vermelles que semblen de vellut. Ell ha triat la més bonica per oferir-li a ella que, com sempre, l'ha rebut emocionada. Sembla mentida, després de tants anys i encara s'emociona!!!.

Ja han tornat a casa. Estan cansats, però contents i, asseguts en còmodes butaques, contemplen el capvespre de primavera. L'estança il·luminada per un sol rogent que cansat de lluir tot el dia es va amagant poc a poc rere les muntanyes buscant desaparèixer a l'horitzó.

És un estona de repòs i de pau. Ell fulleja el llibre que ella li ha regalat i ella té la vista fixada en la rosa preciosa que, altiva des del gerro, la transporta a records antics d'infantesa i joventut. Quan els temps eren foscos i difícils.

Amb nostàlgia recorda quan el pare, cada any, per Sant Jordi arribava a casa amb dues roses. Una per a la mare i una altra per a ella, acompanyada sempre d'un llibre de contes. Com la feia sentir d'important i estimada aquella flor!! I aquella nit, el sopar, era ple de rialles i alegria.

També recorda amb carinyo aquella primera rosa que va rebre, a la adolescència, de mans d'un amic tímid i que ella va rebre amb l'emoció pròpia de aquella joventut incipient.

Aquella amistat, va prosperar i es va convertir en un sentiment molt més intens i, des de llavors, no li ha faltat cap, el dia de Sant Jordi, una preciosa rosa vermella i un llibre..... I ella reb l'obsequi amb la mateixa il·lusió que en aquells anys d'adolescent .

Ara, amb aquesta pau, ell la mira amb carinyo. Sap el que està pensant. Després de tants anys no necessiten paraules. L'hi agafa la mà, li estreny i li fa un petó ple de tendressa.

Un altre any han fet honor a la tradició. S'han regalat llibres i roses. Es el dia de l'amor, el dia de Catalunya, la DIADA DE SANT JORDI.... Es el seu dia....

I esperaran l'any proper amb la mateixa il·lusió que els ha acompanyat desde fa tant de temps....

MayteDaufí

Ara i abans

Després d'un matí de molt vent, va quedar una tarda sense cap brisa, molt afable, però ennuvolada i a amb moltes pintes de voler ploure. Estava amb la meva parella assegut en un banc del parc veient com jugaven les nostres nétes. De sobte, van començar a caure gotetes d'aigua i van decidir marxar cap a casa. Un cop allà, les nenes van començar a jugar amb joguines, en van treure un munt. Després d'una estona tocava el dibuix i van treure una pila de caixes de colors.

11

En aquell moment, vaig començar a recordar quan jo tenia aquella edat, tot això no ho teníem a en les famílies humils. Recordo que tenia un cavall de cartró bastant gran, aproximadament d'uns 60 centímetres d'alçada amb una fusta amb 4 rodes enganxada a les potes. Em pujava a sobre i em donaven voltes. Després de molt de temps, recordo el cavall per algun racó de la casa, sense la fusta, bastant deteriorat. Aquell regal, crec que m'ho va fer un mig “nuvi” que tenia la meva tieta, la germana petita del meu pare.

Podria continuar, però penso que serà massa llarg. Estic molt content amb el canvi que ha donat la vida, espero que sigui per molt temps.

GRÀCIES A LA VIDA!!

Aurelio BUENO

COMPETIC 3

Abans i ara

Abans jo solia ser molt irresponsable
 Ara que tinc a la meva filla sóc molt responsable
 Abans no cuinava jo, ho feien el meus pares
 Ara cuino cada dia per a ella
 Abans no m'agradava netejar res
 Ara ho netejo tot ràpidament
 Abans sortia molt amb els meus amics

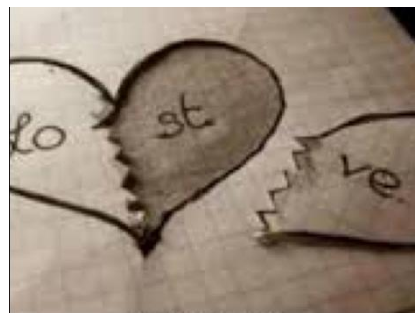
Ara únicament m'agrada sortir amb ella
 Abans no pensava en ningú més que en mi
 Ara només penso en ella, en que pugui estar millor que jo
 Abans quan sortia sempre feia compres per a mi
 Ara m'agrada sortir quan puc i comprar-li cosetes a ella
 Abans creia que la meva vida no tenia sentit
 Ara se que la meva vida és ella.

Mª Edith Silva
 GES 1 Matí

DESTÍ

*La vida segueix
 i jo segueixo esperant-te
 tinc encara la esperança
 de tornar-te a veure qualsevol dia.*

*No se perquè te'n vas anar
 ni per on vas agafar
 però així com vas venir,
 si el destí ho torna a voler
 ell mateix ens tornarà a ajuntar.*

Bryan Ospina
 GES 1 Matí

L'amor

No totes les persones són iguals, per tant no a totes les persones les fan felices les mateixes coses. Però hi ha una cosa que sí fa felices totes les persones del món, l'amor.

L'amor dóna felicitat a totes les persones, però la felicitat sempre va acompanyada de tristor, encara que siguin totalment el contrari.

La felicitat és un dels sentiments més bonics del món i la tristor. Per això un mateix h de lluitar contra la tristesa i obrir les portes a la felicitat. La felicitat és la recompensa de l'amor.

L'amor té diferents formes d'expressar-se; hi ha amor de la família, amor dels amics, amor d'un home o dona, l'amor de les paraules, l'amor de l'amabilitat, l'amor de la caritat, etc...

Que és l'amor no es pot explicar amb paraules, simplement ho sents i no ho pots parar mai.

DimitriPalahnyuk

GES 2 Matí

13

Primaveres eternes

Hi va haver una vegada un amor tan pur, tan sincer, tan real...

Una dona bella com una flor, una rosa en els seus sentiments li feien un rosari ple d'espines. Podien ser crits o paraules mal dites però el dany d'aquestes dolia igual.

Aquest amor preciós, com la rosa, s'havia fet dolorós, un savi un dia digué que no tot el rellueix és or. Ni tal sols podia imaginar una cosa així, però la flor marcida quan la tardor arriba, i en cada discussió un pètal li cauria.

Potser arribaria el final de la primavera i amb ella el final d'aquest amor.

Una dona està feta per omplir-la de flors, de dies plens de primavera, per ajudar-la a treure les espines que troba al seu camí.

La dona és bella com la flor i ha de ser acurada i regada cada dia amb petons de tots els colors.

Belén Martínez

GES 2 Matí

LA ROSA I EL LLIBRE

El dia de Sant Jordi es regala un llibre i una rosa perquè és el costum que hi ha en tots els llocs de Catalunya. Tots els homes regalen roses i les dones llibres per llegir però han de saber el llibre que li agradi al seu marit i el títol.

És bonic el dia de Sant Jordi perquè veus a tothom carregat de roses i de llibres pel carrer i el metro. És una llegenda molt bonica que se celebra cada any i hi ha escriptors signant els llibres més coneguts. L'any passat va estar l'Albert Espinosa que ha escrit molts llibres sobre la malaltia, contra el càncer que va tenir i l'últim llibre *El món es un caos azul*.

I els carrers estan plens de gent i no et pots moure de la gent que n'hi ha a Barcelona. A mi cada any el meu marit em regala la rosa i un llibre de cuina i jo a ell un llibre molt divertit i entretingut per llegir-lo. Està bé que la gent compri llibres i moltes roses. I això m'encanta perquè la gent passegi pels stands que n'hi ha i vegi els escriptors. La gent surt al carrer si fa un dia preciós i els carrers estaran plens de gent.

Marta García Casado
Curs: PreGes

ELS MEUS SENTIMENTS

***Omples de corlor la meva vida
enlluernes el meu despertar,
t'estimoperò cada dia
i no et pensooblidar***

***L'amorés una cosa
que no es pot amagar,
sí no ho explica la boca,
et traiciona al sospirar***

***sihagués de fer-te regal
etregalaria un mirall,
per que després de tu
elmésbonicés el teureflex.***

***ICHAR DOMINGUEZ TORRICO
(PreGes)***

It rains

I see water drops on the windows,
the sky is grey,
people carry their umbrellas, but
there's a girl getting wet, because
she hasn't got an umbrella.

Children wear rubber boots and splash about in
the puddles.

I think: Today I'm not going out, I'm staying at
home,

reading a book sitting on the sofa
while I drink a cup of tea.

Ana Morató

Anglès 2 tarda

SantJordi, a spring festival

SantJordi is one month after the beginning of spring. In Catalonia, people go out in the streets and squares and buy books and roses. Men give roses to women and women give books to men.

It's in spring when my city is especially beautiful. Trees, without leaves until then, begin to bloom. Flowers start springing out and gardens are filled with their perfume and beautiful colours: red, yellow, white, and so many others. Birds sing and fly over the fountains.

The weather is ideal for walking or sitting on a park bench and reading a book or the newspaper. We can see young couples walking hand in hand and children running with a ball in front of their parents. They often shout because other children run faster than them.

It's the season when the days are long, bright and warm, after a cold, grey and rainy winter.

José Luis Guerrero Díaz

Anglès 2 tarda

Things...

There are things in nature that were created to be always together.

Separate are maybe beautiful, but if they are next to other are truly unique, splendid, like the sun and the blue sky, snow and mountains, flowers and fruits...

If we focus in our land, for instance, we always find things that together are unsurpassed wonderful.

It's like one painting that likes you a lot, you cannot explain because is beautiful.

Cristina Herero

Anglès 3

Flowers

Flowers are living beings that give us light and make us happier.

There are lots of flowers, with different colours, forms and smells, sometimes we don't know with can choose.

Depends on the form or the colour they have different meaning and we must select one or another.

The daisy it's very youthful, the red rose mean passion whereas chrysanthemums mean sadness.

Laura Duran

Anglès 3 Tarda

DISTÀNCIA

Estàs tan lluny i alhora tan a prop,
 el teu pensament cobra més protagonisme,
 jo visc ciència ficció no trobo realisme,
 perquè pujo al cel et veig i caure en l'abisme.

Estem lluny, diferents ciutats i
 el mateix fred a l'hivern et prestaré la meva jaqueta quan tornem a veure'ns.
 Li donaré corda al rellotge perquè segueixi
 amb sentit, tiro enrere les manetes del record.
 I no és delictes que vulgui buscar-te i
 et trobi en les meves lletres per això em quedo llegint a les biblioteques
 els ulls diuen el que calla la boca.

Kevin PlatonLlanos (GES-1 Tarda)

Muntanyes sense nom, de l'aigua. Tu
 que n'eres d'entre totes la més fosca
 i, abans de rompre, l'aigua se t'embosca
 i quedes aturada. Com si algú,

feta amb parets de mar i envans d'alzina,
 provés d'alçar la costa i guanyar lloc;
 i, amb neu a les majúscules, un roc
 n'apressés l'escuma i la farina.

Sobre el paper veig l'oli que engavanyes,
 amb tintes isomètriques i cotes,
 pujant a peu des dels pigments als pics,

duent a mans els signes on enclotes
 mars erosius al ras de les muntanyes
 i, en l'alta mar, la tartera dels dics.

Alejandro Celada Dominguez (Ges-2 Tarda)

Tot va començar per un error, un error d'un dígit en el número de telèfon, i aquest error va ser el que va precipitar els esdeveniments que aquí exposo.

Si ho penso fredament, jo no vaig tenir la culpa i li la dono al destí que va fer que jo, tan hàbil i tan recta, hagués de matar. No em penedeixo de res, no em penedeixo d'haver matat i menys per un sentiment que vaig creure no tenir mai. Un sentiment que em va fer matar, acabar, fulminar a aquesta persona i, encara que semblí grillat, aquest sentiment va ser l'amor, encara que alguns li diguin enxoxament però no, jo no mato per això. Si m'embruto, ha de ser per alguna cosa més important, sinó, no val la pena.

Tot va començar per un error en la marcació de dígits, a l'escoltar aquella veu em va sobtar. Solament quan vaig escoltar "crec que s'ha equivocat", de l'error vam passar a tenir una conversació de mitja hora, encara que a mi em va semblar el que dura un sospir.

Al dia següent, no ho vaig poder evitar i vaig tornar a marcar el mateix número. Al principi em va costar, tonta de mi, no vaig apuntar el número i per un segon vaig dubtar.

Gràcies a les noves tecnologies, s'havia quedat el número desat i vaig polsar la tecla. No ho vaig fer ni un, ni dos, ni tres cops. Vaig polsar un mes, dos i tres mesos i així és com la vaig matar.

Vaig matar la meva solitud, vaig matar els meus dies grisos. Per això em declaro culpable, culpable d'haver matat el meu jo anterior, pel meu jo d'ara.

CRISTINA ALONSO ROSELL.
GES-2 TARDA.

"LA POR"

19

La democràcia té por de recordar,
i el llenguatge té por de dir.
Els civils tenen por als militars.
Els militars tenen por de la falta d'arma.
Les armes tenen por de la falta de guerres.
És el temps de la por.
És el temps de la por , el guia la por,
por d'altres homes per la seva raça , per la seva reacció
Tenim por de triomfar, por del fracàs,
de caminar entre carrerons on se senten passos .
Por al desconegut , por a veure'ns deprimits,
a donar-nos per vençuts , perdre els éssers estimats.
Tenim por al canvi, i a la inseguretat,
por a l'infart del miocardi, por a la soledat.
Tenim por a la mort, tenim por a la vida,
por de ser inferiors, a no complir l'expectativa.
Por als nostres pensaments, a espais oberts,
por de tenir alguna cosa que amagar i ser descoberts.
Tenim por al recordar el passat,
por del futur i el present ens té cansats.
Por a parlar en públic , a fer el ridícul,
por al voler madurar i veure que només camines en cercle.
A ser típic i mediocre,
por al veure passar el temps i veure que sempre seràs pobre.
Presos perquè aquesta por ens converteix en inestables,
titelles inquietes manipulables ..
Culpables per caure en aquesta fòbia destructiva,
prefereixo viure sense por i ser lliure de per vida.

Jennifer Amaya (CAM)

EL MÉS SEMBLANT A MI

Era tan igual, i a la mateixa vegada tan diferent a mi, li veia això que té la gent com jo, una copa de més a la nostra tristesa, i sempre sabíem com desfer-nos de tota la tristesa sense fer-nos mal.

Tenia aquells ulls de color vermell com té la gent com jo, que acostumem a mirar de reüll perquè si mirem de front ens enlluernarà tanta decepció.

I solia tenir aquell somriure tan peculiar que acostuma a posar la gent com jo, que hem après a posar tantes vagades, fins i tot de nosaltres mateixos, el dolor.

Tenia... sí, això que li feia tan igual i diferent, no sé el què, però va fer que em desfés de tota la meva tristesa, per a perdrem en els seus ulls vermells, per trobar-me a mi.

Nuria León Cuenca
CAM-Català

T' estimomolt

Avuifafred itinc elcorcansat.

No sé que hapassat.

Avui lameva miradaestà cansada,

Elmeucorl'acompanya.

Onestàs?

Per quènovols?

Finsaonhasarribat?

T'estimomolt,

I no pucsense tu estar.

Jacomença a despertar,

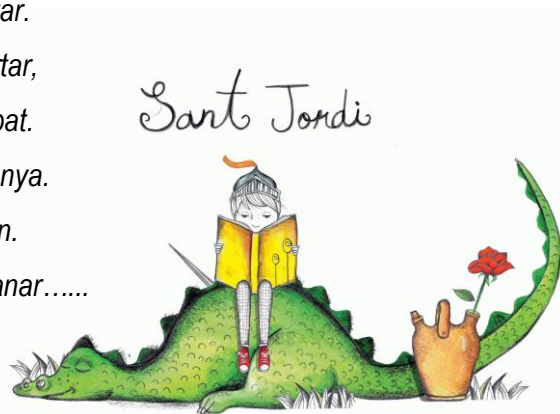
Avui el sol ja ha arribat.

Avui la llumm'acompanya.

Avui les flors brollen.

Sensetu, maimés podre anar.....

T'estimomolt.

María Sánchez Marín

Català 1Nit

Va per tu

Allà hi eres, a la teva cadira cada dia dimarts i dijous quan em tocava anar a visitar-te. Estaves preparada per al nostre passeig, el cafè, la pasteta o la orxata si era estiu.

Et conservo en la meva ment, aquelles tardes, ben arreglada, presumida com sempre, amb les teves arracades i el pintallavis, que te'n recordes quan el buscàvem en las perfumeries?... mai al trobàvem...M'esperaves pentinada, tot i que a vegades esperaves que o fes jo, cosa que m'agradava.

Els primers anys amb el teu bastó, entràvem a l'ascensor i ens miràvem al mirall, rèiem, “estàs molt guapa”, ens dèiem...

Aire, sorolls i colors. Just a la cantonada estava la nostra cafeteria, “La Boulangerie”.

T'agradava seure a la finestra i així observar la gent que passava mentre explicàvem les nostres histories.

Un passeig...i un altre vegada a casa.

Així cada setmana. Amb el temps ens adaptem a la teva cadira de rodes, baixar, pujar i entrar a llocs.

Un estiu vas marxar de vacances, era un lloc on estaves com una reina, t'atenien, et cuidaven i a mes jo també et podia anar a veure, allà, si, a la residència, al nostre berenar no al perdonàvem.

Així durant uns mesos, fins que un dia vas decidir marxar per sempre. Et vaig veure per ultima vegada un dijous. Mai oblidaré el teu rostre i al teu peto al sortir.

Vull que sàpigues, que només vas tenir roses blanques el dia del teu funeral, com havies demanat. A tots ens van regalar alguna de aquestes roses, i saps? Després de mas de tres anys, la meva encara no es marceix, ja se que es increïble, però es veritat, i se que es perquè em cuides i protegeixes cada dia.

No era la teva filla, tampoc la teva neta, només era una noia que es va creuar al teu camí els últims anys de la teva vida i el mes important, una noia que et va estimar molt i mai t'oblidarà.

Gràcies per haver-me acollit i estimat tant.

La teva “Nena”

Andrea Cubillos Català 1 Nit

Per a un Àngel que està al cel.

**Per a un Àngel que està al cel
avui en aquest dia voldria
dedicar-te aquest poema.**

**Per a un Àngel que està al cel
que em va donar part de la seva vida
mentre creixia.**

**Que em va donar tot el que necessitava
i va estar i estarà sempre
en el meu cor
com un gran tresor.**

**Vull dir-te que avui i més
que sempre et tinc present
a cada moment de la meva vida.**

**Per a un Àngel que està al cel
que sempre cuida de mi**

**Per a un Àngel que està al cel
voldria poder dir-te el que sento
que mai et vaig oblidar
i que sempre et vaig estimar i recordar.**

**Fins que arribi el dia
que us pugui acompanyar eternament.**

Dedicat als meus Pares i Germà.

ENCARNA RODRIGUEZ

L'AMOR ÉS POESIA

La primera vegada que la vaig veure,
sentí tanta estranyesa
com un murmuri llunyà.
Em va fer girar el cap
admirant tanta bellesa.
No em va costar decidir
que faria el que fos
per poder-la aconseguir.

Lluito pel millor, no vull qualsevol cosa
per això per a mi, ella és la millor rosa.

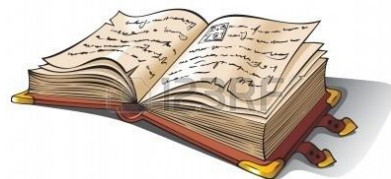
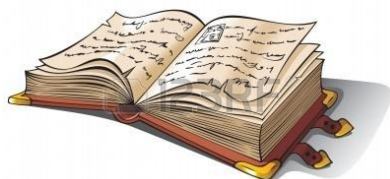
No deixava de pensar pel dia
somiava a la nit
fins que un dia em vaig decidir
i la convidi a sortir.

Va començar la nostra història
i després de d'uns anys de festejar
vaig aconseguir portar-la a l'altar.

Però el que sembla que acaba
no ha fet més que començar.

Desconec el final, encara recordo el començament
gaudeixo del present
m'il·lusiona el moment
i quan arribi el final
no s'apagarà el sentiment.

José Palma.

Un café ☕

Em desperto al matí una mica maldestre i sense ànim,
m'equivoco de sabatilles, plou i fa fred, necessito **un café**

Estic assegut amb una persona molt especial al meu costat,
conversant de tot el que ens ha passat, necessito **un café**

És tard i m'agradaria anar a dormir
però els compromisos no em deixarien descansar,
he de continuar, necessito **un café**

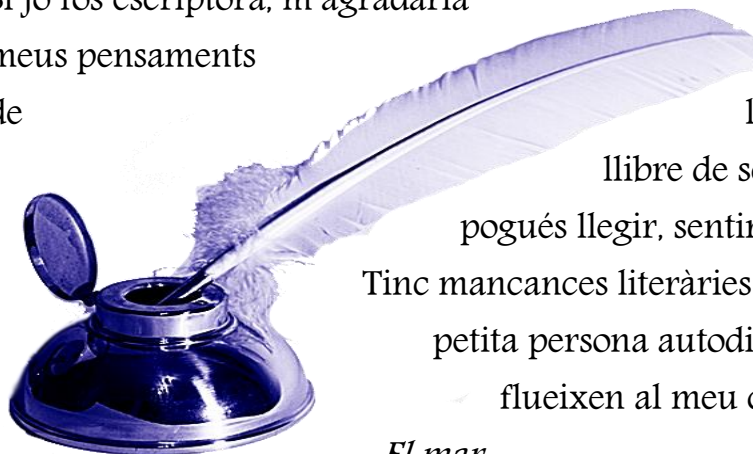
És negre i amarg, sembla una beguda trist,
però és el contrari perquè serveix per qualsevol moment,
dóna abraçades càlides als que senten fred,
anima els que ho necessiten,
i acompanya els que estan sols.

M'agradaria **un café**

SI JO FOS ESCRIPTORA SERIA FELIÇ

Si jo fos escriptora, m'agradaria
meus pensaments
de

poder escriure els
més enllà del temps i
l'espai. Tenir el meu

llibre de somnis i que tothom el
pogués llegir, sentir,...

Tinc mancances literàries i gramaticals, sóc una
petita persona autodidacta, les paraules
flueixen al meu cap i així les escric.

El mar...

On neixen les històries de misteri

On les ones vénen i van

Sento dolços records...

Recullo un cargol, a cau d'orella neix la màgia

Com l'escuma, sento la teva veu,...

M'arrossequen les ones

La brisa em bressola

Em perdo en la immensitat,

Respiro, l'olor a sal m'envaeix

Travessant la meva ànima

Fins el més profund

Els estels es transformen

En llàgrimes que acaricien el meu rostre

Somiant amb la lluna, navego entre ones acariciant la boira

Les onades colpegen contra les roques.

El llum del far, que il·lumina la meva ànima

Nua esclata contra els colors de l'aurora voral...

I només llavors em sento completa

VÉS ON ET PORTI EL COR

26

Tracta d'una àvia que s'està morint. Escriu una llarga carta de comiat a la seva néta. L'Olga sap que s'està morint, i no vol marxar sense explicar-li els motius que l'han dut fins on és, perquè la compregui, ni que sigui massa tard.

Vol que conegui el perquè de les relacions que l'han marcat amb el seu marit, a qui mai no va estimar, el seu gran amor del tot clandestí, i les baralles amb la seva filla que va morir d'accident de cotxe quan la néta era tan sols un nadó i la relació entre les dues, tan plena de frases no dites que necessita conjuguar. Ara en llegir com em vaig comportar probablement t'estremiràs d'horror. Abans de jutjar-me vull que compreguis les meves motivacions, els meus sentiments, allò que fa actuar una persona d'una manera i no d'altra.

És per això que es demano que quan davant teu s'obri diversos camins i no sàpigues quin d'ells triar no n'agafis un perquè sí, sinó seu i espera. Queda't quieta, en silenci i escolta el teu cor. Quan es parli, aleshores, aixeca't i vés on el cor et porti

A Olga
Antonia Olaya
Català III

RECORDS DE PLUJA

27

Plovia quan vaig sortir al carrer, el terra feia olor d'humit i l'aigua dels tolls s'obria al pas dels meus peus.

Recordo quan era petita com m'agradava mullar-me sota la pluja...com xalava amb aquella sensació de l'aigua freda relliscant pels meus cabells, i recordo com s'empipava la mare, i com em cridava perquè entrés a casa una vegada i una altra.

També tinc al cap el record aquell d'apropar-me a la llar de foc tota xopa i sentir la reconfortant escalfor i la tan agradable sensació de la mare eixugant-me els cabells.

Avui ja no tinc aquestes sensacions. Avui la pluja es freda i desagradable, i ja no hi ha la mare esperant per eixugar-me, i ja no hi ha la llar de foc...

Avui sóc gran i no m'agrada mullar-me, ni portar el cabell humit.

M'he deixat el paraigua a casa i quan hi arribi hauré de rentar tota la roba xopa, dutxar-me i arreglar-me el cabell.

Com canvia la pluja d'abans i la d'ara....

Contxi Sánchez
Accés Universitat Majors de 25 anys

SANT JORDI

Sant Jordi ja ha arribat,
i a la princesa vol salvar!
Ja veu la cova on és el drac
i la princesa delirant.

Com un cavaller
amb la llança a les mans,
travessant els carrers
fins arribar al castell.

Sant Jordi afina, i la tira
clavant-li al drac la llança
d'una estocada.

Amagada a la cova,
surt tremolant
la pobra princesa
visca, s'ha salvat!

De la sang del drac,
en creix una preciosa rosa
que a la princesa ha regalat.

Set dies després i encara no hi ha resultats concloents.

Tot va començar de sobte sense senyals que ens posessin alerta, tan sols una boira espessa i la pudor. La nit del 1 de març vam esperar un canvi, en va.

L'endemà van saltar les alarmes quan arribà l'informe a les nostres mans, ja no n'hi havia dubte. No podíem creure-ho però així era.

Des d'aleshores, estem treballant sense descans: analitzant l'aigua, el menjar, busquem aïllar el factor desencadenant d'aquesta anomalia.

La Generalitat ens apressa, exigeixen respostes i l'agència nord-americana del medicament ja s'ha posat en contacte amb nosaltres, tot és secret per suposat.

Estem a l'espera de la roda de premsa de demà quan entrarà en vigor el cordó sanitari a tota la ciutat.

Qualsevol previsió és negativa. Això té tantes implicacions econòmiques, ecològiques i religioses que hem de ser prudents.

Sembla llunya el 29 de febrer quan els serveis funeraris van donar el primer avis que a tota la ciutat de Barcelona no va morir ningú.

Well, it's Monday, I'm in the English classroom, I have to do a text about a free topic...

What am I going to talk about?

Who are we waiting for all the life?

How about is society nowadays?

How am I placed on my discontent?

About me and my dreams?

My god! Today it's Friday! I'm lost.

Why?

Why?, when I was sixty-four years, I decided to study English

Now I have time, and I travel abroad

My big question is

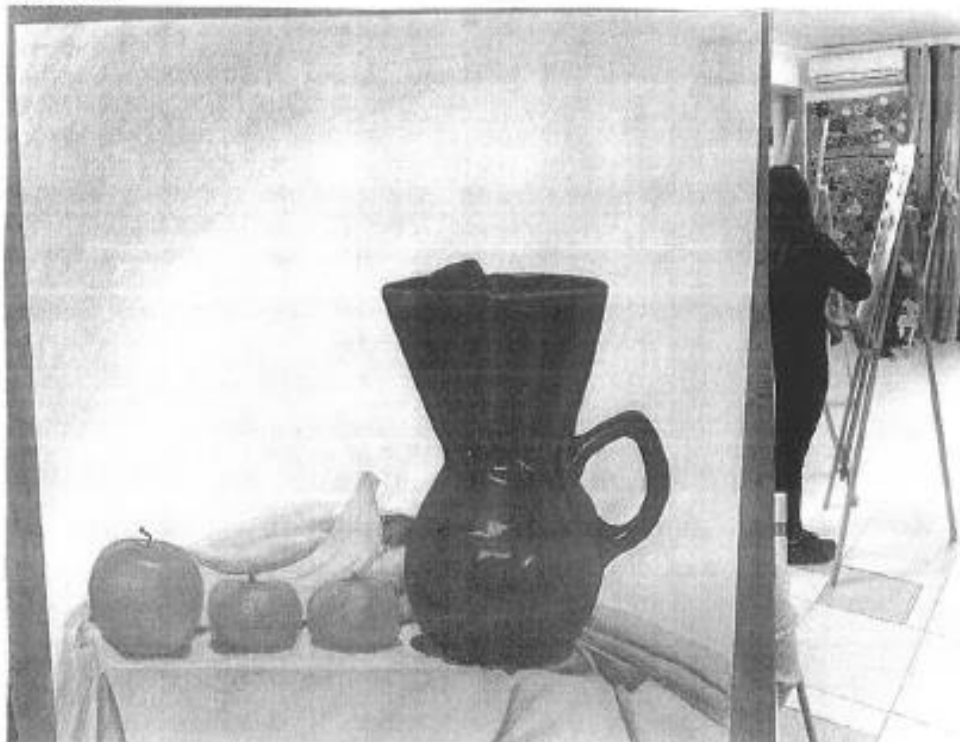
Why? I didn't considered it before

!!!!For lack of desire !!!! it can be.....

Hello,
My name is Paz Garcia. I'm from Barcelona,
But my family are from Andalucia.
My job is a teacher of drawing and painting.
I feel for art. I practise figurative painting and
landscape. My Technics is a mixture about
cloth.

A Dream:

Some day ago I had a dream, it was about the people from Iran.

I saw a lot of people across the border from Greece, they left their country because, there is a war.

With their suitcases, with their family and their houses on top of their shoulder, all the people said Good Bye to a whole life.

All together, they were walking to find a new life, but they are a lot of people to go to a new city, the children are crying, because they are hungry and they are very tired to walk.

That was a dream, a dream came true.

Silvia,

English 2

“TOT AJUDANT A RECORDAR”

El pare sempre em deia que recordar era molt important i que els records són la memòria de la nostra vida, però mai no vaig ser tan conscient de la importància d'aquelles paraules fins que el pare la va perdre.

Ajudar a recordar és un treball molt gratificant, però alhora molt poc agraït, sobretot, quan la persona que més estimes no ho aconsegueix.

Mai no oblidaré la cara del pare quan li explicava aquelles històries que tantes vegades ell em va explicar. Si el miraves veies que la seva cara no tenia cap expressió, però quan el miraves als ulls descobries que aquell pare que, a poc a poc anaves perdent, tornava a renàixer encara que només fos per un instant.

Cada cap de setmana visitava el pare i fèiem junts l'exercici de recordar, era una rutina que vam complir fins al final de la seva vida. Sempre quan començava deia: -Pare, et recordes quan...? – i observaves que els seus ulls s'il·luminaven.

Sé que moltes de les coses que li explicava no les entenia però fer aquest viatge a la memòria i als records junts m'ajudava a recuperar aquell pare que la malaltia m'havia arravatat.

Ara el camí que vam començar a fer junts ha arribat al seu final, el pare ja no hi és, però el seu record romandrà amb mi.

Àngels Marín
Accés Universitat Majors de 25 anys

OFERTA FORMATIVA:

. **Llengua catalana:** Nivells I (A1), II (A2) i III (B1)

. **Llengua castellana:** Nivells I (A1), II (A2) i III (B1)

. **Llengua anglesa** Nivells I (A1), II (A2.1) i III (A2.2)

Informàtica COMPETIC INICIAL, 1, 2 i 3 (Titulació ACTIC)

. **Certificat de formació instrumental**
(Formació bàsica: Nivell II i III)

. **Graduat en Educació Secundària (GES)**

. **Curs d'Accés a Cicles Formatius de**
Grau Mitjà (CAM)

. **Curs de preparació per a l'Accés a Cicles**
Formatius de Grau Superior

. **Curs de preparació per a l'Accés a la Universitat**
(Majors de 25 o 45 anys)

Període d'inscripció: JUNY
Matrícula: SETEMBRE

Adreça: c/ Transversal, 2 (cantonada Alhambra), 08902 L'Hospitalet de Ll.

L1 Santa Eulàlia / FGC Ildefons Cerdà

93 422 82 60

<http://agora.xtec.cat/cfasantaaulalia/moodle/>

cfacatalonia@xtec.cat

Generalitat de Catalunya

Departament d'Ensenyament

Centre de Formació d'Adults Catalònia